

"L'única justícia ens ha arribat d'confio plenament, però és massa"

ENTREVISTA A **Carme Forcadell Lluís**

Empresonada des del 23 de març del 2018 i condemnada des de l'octubre del 2019 a 11 anys i 6 mesos de presó per sedició, l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell (Xerta, 1955) atén per escrit el SETMANARI L'EBRE en els dies previs a la materialització de l'abstenció d'ERC a la investidura de Sánchez, posició que defensa.

Terres de l'Ebre Òscar Meseguer

Pregunta: Com es troba? Quin és el seu estat d'ànim?

Resposta: Intento estar bé, però a la presó no s'hi està bé, només es pot sobreviure.

P: Com és actualment la seua vida a la presó del Catllar?

R: La meua vida és com la de tots els presos i preses, somniant en la llibertat. Espero que l'any 2020 siga l'any de la justícia i de la llibertat.

P: Com gestiona des de la presó les seues relacions personals més importants? Com creu que viu l'empenyament la seua família?

R: La presó sempre es gestiona malament, perquè et prenen el bé més preuat, la llibertat, i no pots estar amb les persones que estimes. Totes les famílies viuen malament l'empenyament. És una situació molt dura.

P: Aprofita per a escriure? Per a llegir?

R: Rebo moltes cartes, llegeixo molts llibres i també escric, però no per a publicar a curt termini.

P: Ha fet amistats noves? Com veuen i viuen la resta de preses el seu cas?

R: A la presó coneixes persones que possiblement mai no coneixeries en llibertat, però no sé si n'hi diria amistats. Les amistats són per a tota la vida i la majoria de persones quan surten de la presó volen oblidar el temps que hi han passat. No sé com ho viurà jo. Amb la resta de preses no tinc cap problema, totes saben que estic a la presó per les meues idees i pensen que hauria d'estar al carrer.

P: En quin moment està la revolució feminista que ha transcendit que

vostè ha dut a la presó? Què han aconseguit i com?

R: La revolució feminista està en marxa, mai no s'acaba, com al carrer, perquè hi ha molta feina per fer. Hem aconseguit moltes millores especialment en l'àmbit laboral, als tallers de la presó i a la cuina. Hem aconseguit que la mirada femenina estiga present en els òrgans de decisió de la presó i penso que hem aconseguit pujar l'autoestima de les dones. Em sento satisfeta, però queda molt camí.

P: Més enllà del seu entorn més proper, quins són els missatges, les visites o les notícies de fora de la presó que l'han reconfortat o sorprès més durant este temps i quins o quines l'han decebut més?

ESTAT D'ÀNIM

"La presó es gestiona malament. Et prenen el bé més preuat. És una situació molt dura"

FEMINISME

"Hem aconseguit que la mirada femenina estiga present en els òrgans de decisió de la presó"

TERRITORI

"El futur de les Terres de l'Ebre el veig cada vegada millor perquè hi ha gent preparada disposada a lluitar"

R: He tingut moltíssimes visites, però em va fer molta il·lusió que vinguessin Joan Baez, i m'ha reconfortat la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea sobre la immunitat de Junqueres. De les coses que no m'han agradat, m'estimo més no parlar-ne, soc positiva.

P: Creu que pagarà la pena els sacrificis que estan fent i patint els presos? En quin sentit?

R: Això no ho podem valorar amb profunditat fins d'aquí a uns anys, però fins ara podem dir que ha servit per a demostrar que l'Espanya del segle XIX i XX no és gaire diferent de la del segle XXI. El model territorial fruit del règim del 78 s'ha esgotat. S'ha demostrat la falta de qualitat democràtica de l'Estat espanyol, ha ressorgit el franquisme dissimulat durant anys, però sempre present en algunes institucions. També ha servit perquè molta gent que no és independentista haja descobert la veritable cara de l'Estat espanyol i la parcialitat de la justícia espanyola, i a la Unió Europea i fora d'Europa han descobert com és Espanya. Ha servit perquè mai no haviem sigut tants ni haviem arribat tan lluny i, el més important, estem disposats a continuar.

P: Continua veient el procés cap a la independència com a imparabla? Quin pot ser el desllorigador?

R: El procés és imparabla perquè cada cop hi ha més gent que veu la independència com la millor solució per a Catalunya. No hi ha un únic desllorigador, el que cal és resistència i persistència.

P: En una entrevista amb Catalunya Ràdio, vostè va admetre que no van tenir prou empatia amb els no independentistes durant els mesos de

Forcadell, en una imatge d'arxiu presa al Parlament de Catalunya el març del 2018, poc

setembre i octubre del 2017. Això en alguns àmbits es va aprofitar per a desacreditar l'independentisme. A molta gent, però, li va semblar una reflexió molt lúcida. La manté? Hi pot aprofundir una mica?

R: Vaig dir i mantinc que hi ha una part de la població que no és independentista, que se sent catalana i també espanyola, que defensa els drets i les llibertats democràtiques, que consideren que no hem d'estar a la presó, que volen canviar esta situació i que patixen amb tot el que està passant a Catalunya i penso que hem de dialogar amb estes persones, conèixer-nos millor, escoltar-nos, perquè hi podem arribar a acords. No entenc com es pot desacreditar l'independentisme per estar a favor del diàleg i l'empatia, el diàleg és imprescindible per arribar a acords. Qui pot estar en contra del diàleg? L'empatia s'ha de tenir amb els que no pensen com tu per enten-

dre's i dialogar.

P: S'ha imaginat molts cops com haurien pogut ser les coses d'una altra manera? Què faria diferent si tornés enrere i en què es ratifica?

R: És bonic pensar el que hauria pogut ser, però no es pot fer marxa enrere. Quan prens decisions les prems d'acord amb la informació de què disposes i creus que és el millor en el moment en què ho fas, no pots canviar el passat i és absurd especular amb el que hauria pogut ser perquè no ho podràs fer.

P: Pensa que hi ha alguna alternativa acceptable per al gros de l'independentisme que no passe per un referèndum d'independència efectiu?

R: El més efectiu sempre es posar el futur de Catalunya en mans dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya. Una altra cosa és quan serà possible fer este referèndum amb reconeixement internacional.